

и звърско отмъщение. Преди да се започнатъ „военнитѣ действия“, става единъ видъ короненъ съветъ, въ който взиматъ участие старейшинитѣ и военоначалницитѣ на племето. Укичени по главата съ разноцветни птичи пера, съ запалени лули и съ затикнати на пояса бойни брадви, тѣ се отдаватъ на дълбоки размисления и решаватъ: да се обяви ли война, или не? Следъ кратъкъ споръ, взима се решение въ полза на войната. Единъ отъ старейшинитѣ тогава се обръща къмъ военоначалницитѣ и годнитѣ да воюватъ съ следнитѣ напжтствия:

„Издебвайте неприятеля съ голѣма предпазливостъ и лисича хитростъ; нападнете го като разярена пантера, а въ случай на беда, отстъпвайте съ лекостта на бързохвърчащитѣ птици. Така, вие нѣма да претърпите поражение.“ Решението на военния съветъ за обявяване на войната сега трѣбва да се съобщи на населението. Ето какъ става това. На площада всрѣдъ селището стърчи т. н. *колона на войната*. На нея се окачва бойна бртва, боядисана въ кърваво-червенъ цвѣтъ. Това е единъ видъ „прокламация“ за обявяване на война. Жаднитѣ за военни подвизи младежи почватъ да се събиратъ. Въ скоро време се стѣмнява единъ отредъ войници, които веднага се отдаватъ на тържество и военни танци. Въ това пиршество се изяжда едно куче въ знакъ на вѣрностъ и дружелюбие, каквито трѣбва да има между войницитѣ. Военоначалницитѣ повеждатъ армията си. Навлизатъ въ близката до стана на неприятеля гора, като се нареждатъ единъ следъ другъ. Трѣбва да го издебнатъ споредъ напжтствията, дадени отъ старейшина. И наистина, неприятелътъ, който не е очаквалъ нападение, е дълбоко изненаданъ. Нападатъ го съ брадви, стрели, копия и мечове. Настѣпва паника. Колибитѣ сж обзети отъ пламъци. Мжжетѣ се разбѣгватъ, за да ги не постигне